

دنیا

دنیا: جهان محسوس و مادی، مقابل آخرت است .

فهرست مندرجات

- ۱ - کاربرد فقهی
- ۲ - احکام دنیا
- ۲.۱ - دنیا و شروط مرجع تقلید
- ۲.۲ - دنیا و آداب عزاداری
- ۲.۳ - دنیا و نماز
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

کاربرد فقهی

از عنوان دنیا در باب های مختلف نظیر **اجتهاد و تقلید**، **طهارت و صلاة** سخن گفته‌اند.

احکام دنیا

← دنیا و شروط مرجع تقلید

در **مرجع تقلید** اموری، از جمله اقبال نداشتن به دنیا و **حریص** نبودن بر آن، **شرط** است.^[۱] برخی این شرط را نپذیرفته و گفته‌اند: روی آوردن به دنیا اگر در حدّی باشد که عدالت را از بین ببرد، عدم آن، در **مرجع تقلید**، شرط است. بنابر این، در **مرجع تقلید** چیزی افزون بر **عدالت**، شرط نیست.^[۲]

← دنیا و آداب عزاداری

- (۱) از آداب **تشییع جنازه**، سخن نگفتن در امور دنیوی است.^[۳]
- (۲) **تسلی** دادن بازماندگان **میت** و **تسکین** بخشیدن عم و غمّه ی ناشی از فقدان عزیزشان، با **مذمت** کردن دنیا و یادآوری ناپایداری و معایب آن و نیز ذکر **مصائب** دنیوی وارد شده بر **اولیا** ی خدا، **مستحب** است.^{[۴] [۵]}

← دنیا و نماز

- (۱) فارغ ساختن دل از دنیا و امور دنیایی هنگام **نماز**، **مستحب** است.^[۶]
- (۲) **گریه** کردن از روی **عمد** در **نماز** برای امور دنیایی به **قول مشهور**- بلکه ادعای اجماع شده- موجب **بطلان** آن است. آیا گریه کردن برای امور دنیا **مطلقا** موجب **بطلان** است؛ چه با صدا و چه بی صدا و یا تنها در صورت با صدا بودن؟ اختلاف است. مشهور قول دوم است.^{[۷] [۸]}
- (۳) **دعا** کردن جهت امور دنیایی، برای خود یا دیگری در **نماز**، **جایز** است؛ بلکه برای امور دنیا و **آخرت** در حال **سجده** و نیز **قنوت**، **استحباب** دارد.^{[۹] [۱۰]}

پانویس

- ↑ العروة الوثقی، ج ۱، ص ۲۷.
- ↑ التنقیح (الإجتهد و التقلید، ص ۲۲۶ تا ۲۲۷.
- ↑ الألفیة و النفلیة، ص ۱۳۷.
- ↑ کشف الغطاء، ج ۲، ص ۳۰۲.
- ↑ تحریر الوسیلة، ج ۱، ص ۹۵.
- ↑ الألفیة و النفلیة، ص ۱۲۶.
- ↑ جواهر الكلام، ج ۱۱، ص ۶۹ تا ۷۷.
- ↑ مستمسک العروة، ج ۶، ص ۵۷۸ تا ۵۸۰.
- ↑ کشف الغطاء، ج ۲، ص ۲۰۹.
- ↑ و کشف الغطاء، ج ۲، ص ۲۲۱.

